

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบเปิด (Open Economy) คือเป็นประเทศที่ติดต่อทำการซื้อขายสินค้าและบริการกับประเทศเพื่อนบ้าน การค้าระหว่างประเทศจึงมีบทบาทสำคัญในฐานะกลไกในการพัฒนาและนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ประเทศ รวมทั้งมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศขยายตัวอย่างรวดเร็ว นับตั้งแต่ พ.ศ. 2504 ซึ่งเป็นปีที่รัฐบาลประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 มาเป็นแนวทางในประเทศ การค้าระหว่างประเทศของไทยที่ผ่านประเทศไทยส่วนใหญ่จะขาดดุลการค้า และได้ดุลการค้าการชำระเงินเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากสินค้าส่งออกของไทยส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าเกษตรกรรม ได้แก่ ข้าว ยางพารา เป็นต้น แต่ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยก็ได้นำเข้าสินค้าเยอะมาก เป็นเหตุให้เราขาดดุลการค้า (พัชรี สุวรรณศรี และสุภัทณี เปี่ยมสุวรรณกิจ, 2556 : http://www.baanjommyut.com/library/global_community/03_2.html)

โครงการรับจำนำข้าวเปลือกเป็นโครงการหนึ่งที่มีความสำคัญ ซึ่งรัฐบาลต้องการช่วยเหลือชาวนาที่ประสบปัญหาราคาข้าวตกต่ำจากภาวะข้าวล้นตลาดในช่วงฤดูการเก็บเกี่ยว โดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปีเพาะปลูก 2524/25 ซึ่งเป็นช่วงที่ราคาข้าวในประเทศค่อนข้างตกต่ำ รัฐได้มอบหมายให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เป็นองค์กรหลักในการทำหน้าที่รับจำนำข้าวเปลือกจากชาวนาในอัตราดอกเบี้ยต่ำเพื่อจูงใจให้ชาวนาชะลอการขายข้าวในช่วงต้นฤดูกาลเก็บเกี่ยว และลดอุปทานข้าวที่จะออกสู่ตลาด ในขณะเดียวกันก็เป็นการช่วยให้ชาวนาที่เดือดร้อนเงินในช่วงเก็บเกี่ยว ได้มีเงินไปใช้ก่อน โดยไม่ต้องขายข้าว เมื่อราคาข้าวหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยวสูงขึ้นชาวนาค่อยมาไถ่ถอนข้าวเปลือกไปขายในตลาด พร้อมกับจ่ายดอกเบี้ยให้แก่รัฐ ซึ่งรัฐคิดดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโครงการรับจำนำข้าวเปลือกจะสามารถช่วยเหลือและแก้ปัญหาในเรื่องรายได้ของเกษตรกรได้ส่วนหนึ่ง แต่ก็ได้สร้างปัญหาและผลกระทบต่อตลาดข้าวไทยมาโดยตลอด จนกลายเป็นปัญหาที่เรื้อรังของประเทศ สาเหตุหลักเกิดจากการใช้วิธีการรับจำนำที่คิดไปจากหลักการและเจตนารมณ์เดิม (ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2556 : 10-11)

การกำหนดนโยบายข้าวของรัฐบาลถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในการใช้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการทำงานของรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหารายได้ต่ำและความยากจนของเกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มชาวนาซึ่งถือว่าเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ และเป็นกลุ่มที่มีผลต่อการแพ้ชนะในการเลือกตั้งของพรรคการเมือง ขณะเดียวกันข้าวเป็นสินค้าทางการเกษตรสำคัญที่ประเทศไทยส่งออกเพื่อจำหน่ายในตลาดโลก รัฐบาลได้กำหนดนโยบายข้าวหลัก ๆ อยู่ 2 มาตรการ คือมาตรการในการแทรกแซงราคาข้าว ภายใต้ นโยบายรับจำนำข้าว ที่เกิดขึ้นในสมัยพรรคไทยรักไทยเป็นรัฐบาล และมาตรการประกันรายได้ให้กับชาวนา ตามนโยบายประกันราคาข้าว ในรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ ต่อมาเมื่อพรรคเพื่อไทยได้ชนะในการเลือกตั้งและจัดตั้งรัฐบาล จึงได้นำนโยบายรับจำนำข้าวกลับมาใช้อีกครั้งหนึ่งจนถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าในแต่ละนโยบายต่างก็มีเป้าหมายเชิงนโยบายเหมือนกันคือการยกระดับรายได้ให้กับชาวนานโยบายประกันราคาข้าวมาใช้ครั้งแรกเพื่อเป็นการรับประกันรายได้ให้กับชาวนาเป็นสำคัญ โดยไม่แทรกแซงราคาหรือกลไกการตลาด แต่หลังจากที่รัฐบาลชุดปัจจุบันภายใต้การนำของพรรคเพื่อไทยได้นำนโยบายรับจำนำข้าวกลับมาใช้ใหม่อีกครั้ง ตลอดจนกำหนดราคาที่รัฐบาลรับจำนำข้าวจากชาวนาในราคาค่อนข้างสูง โดยกำหนดราคารับจำนำข้าวขาวที่ 15,000 บาทต่อตัน และ 20,000 บาทต่อตันสำหรับข้าวหอมมะลิ เมื่อเปรียบเทียบกับนโยบายประกันราคาข้าว กำหนดราคาข้าวขาวที่ 10,000 บาทต่อตัน และ 15,000 บาทต่อตันสำหรับข้าวหอมมะลิ โดยในมุมมองของ ดร.นิพนธ์ พัวพงศกร มองว่าโครงการรับจำนำข้าว ดูเหมือนจะมีข้อดีที่ทำให้ราคาข้าวเปลือกแพง แต่ราคาข้าวสารถูก ทำให้ผู้บริโภคไม่เดือดร้อน โรงสีได้ประโยชน์ และนักการเมืองได้คะแนน แต่ในความเป็นจริงโครงการนี้จะทำให้เกิดความเสียหายต่อภาษีของประชาชน และเป็นจากการที่รัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ได้นำผลเสียต่ออุตสาหกรรมข้าวไทย ทางด้าน ศศ.ดร.อัทธ์ พิศาลวานิช กล่าวถึงนโยบายรับจำนำข้าวที่มีผลกระทบต่อตลาดข้าวไทย ทั้งราคาข้าวไทยเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่ง เพราะโครงการรับจำนำข้าวส่งผลให้ราคาข้าวสูงขึ้น จนอาจทำให้เกษตรกรไทยตัดสินใจในเรื่องการรับความช่วยเหลือแทรกแซงราคาจากภาครัฐเมื่อราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ และอาจกลายเป็นธรรมเนียมของประเทศไทย (สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย. 2556 : <http://tdri.or.th/tdri-insight/viroj-rice-pledging/>) และในมุมมองของ นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวต่างประเทศ ระบุว่าโครงการรับจำนำข้าวที่ผู้ส่งออกต้องประมูลซื้อข้าวในราคาสูง ส่งขายในตลาดต่างประเทศนั้น ผู้ซื้อส่วนใหญ่ไม่สามารถรับได้ เนื่องจากข้าวไทยมีราคาสูงกว่าในตลาดมาก และประเทศผู้ซื้อส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นประเทศที่ร่ำรวย ทำให้การติดต่อซื้อข้าวกับประเทศเพื่อนบ้านของไทย โดยเฉพาะเวียดนาม และกัมพูชามีปริมาณเพิ่มขึ้น และอีกปัจจัยหนึ่งเกิดจากการที่ประเทศเพื่อนบ้าน

มีการพัฒนาสายพันธุ์ข้าวที่สูงขึ้นและกำลังเป็นที่ต้องการของตลาดโลกมากกว่าข้าวไทย (กันตพงศ์ หงส์ไธสง. 2555 : 2)

ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เป็นพื้นที่หนึ่งที่มีการเพาะปลูกข้าวเป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีความพร้อมด้านทรัพยากรน้ำ มีแหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำชีไหลผ่าน นอกจากนี้ยังมีคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตรและสถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้าซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม จำนวน 6 สถานี ได้แก่ สถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้าบ้านดอนเรือ 1 บ้านดอนเรือ 2 บ้านหมี - ท่าตูม บ้านโปโล - ท่าตูม และบ้านหนองคู ให้บริการในการสูบน้ำจากแม่น้ำชีสู่คลองส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตรดังกล่าว จึงทำให้สามารถเพาะปลูกข้าวได้ทั้งฤดูกาลเพาะปลูกข้าวนาปี และนาปรัง ในทุก ๆ ปี อีกทั้งเป็นพื้นที่น้ำหลากในฤดูฝน จึงเหมาะแก่การปลูกข้าว ซึ่งเป็นพืชล้มลุกและมีฤดูกาลเพาะปลูกจนกระทั่งถึงเกี่ยวในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ จึงไม่เหมาะกับการทำการเกษตรชนิดอื่น นอกจากนี้ความอุดมสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากรน้ำดังกล่าวทำให้ข้าวที่ปลูกในเขตพื้นที่ตำบลท่าตูมส่วนใหญ่มีปริมาณผลผลิตจำนวนมาก และเมื่อชาวนาเพาะปลูกข้าวได้จำนวนมากก็จะมีข้าวไว้บริโภค จำหน่ายและสร้างรายได้ให้กับชาวนามากเช่นกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษา เรื่อง ความคิดเห็นของชาวนาในเขตพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ที่มีต่อการปฏิบัติตามนโยบายรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 เนื่องจาก ทิศอาร์ไอ ได้คาดการณ์ไว้ว่าโครงการนี้จะขาดทุนมากกว่าแสนล้านบาทจากการซื้อข้าวแล้วนำไปขายในราคาตลาดโลก ซึ่งไม่สามารถควบคุมราคาในตลาดโลกได้ รัฐบาลจึงทำโครงการที่เป็นประวัติศาสตร์ใหญ่โดยที่ไม่เคยมีมาก่อนกล่าวคือโครงการรับจำนำข้าว แต่กลับไม่มีมาตรการหรือเตรียมการอะไรมากกว่าที่เคยทำมาในอดีต จึงเกิดปัญหาที่สำคัญกว่าการประมาณการณ์ไว้ คือ นอกจากไม่สามารถขายข้าวได้ในราคาตลาดแล้ว รัฐบาลยังขายข้าวได้ในราคาที่ต่ำกว่าตลาดโลก และในปริมาณที่น้อยกว่าปกติอยู่มาก จึงนำมาสู่การขาดทุนที่มากกว่าการประมาณการณ์ไว้ และส่วนที่สองคือนำมาสู่ปัญหาสภาพคล่องของโครงการ เนื่องจากรัฐบาลไม่สามารถขายข้าวได้ในปริมาณที่คาดหมายไว้ จึงทำให้เงินไปสูญเปล่ากับข้าวที่รับจำนำมาเป็นจำนวนมาก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของชาวนาในเขตพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามที่มีต่อการปฏิบัติตาม นโยบายรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของชาวนาในเขตพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามที่มีต่อการปฏิบัติตามนโยบายรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 จำแนกตามข้อมูลทั่วไปประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สภาพการถือครองที่นา และจำนวนที่นาที่ใช้ในการเพาะปลูกข้าว

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของชาวนาในเขตพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามที่มีต่อการปฏิบัติตามนโยบายรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับความคิดเห็นของชาวนาในเขตพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามที่มีต่อการปฏิบัติตามนโยบายรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 อยู่ในระดับปานกลาง

2. ความคิดเห็นของชาวนาในเขตพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามที่มีต่อการปฏิบัติตามนโยบายรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 ที่มีข้อมูลทั่วไปที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของชาวนาในเขตพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ที่มีต่อการปฏิบัติตามนโยบายรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 ผู้วิจัยได้ศึกษาจากการค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำแนวคิดของ แวน มิเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn, 1975 ; อ้างถึงในวรเดช จันทศร. 2556 : 144) มีดังนี้

2.1 ด้านมาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์ ด้านทรัพยากร

2.2 ด้านการติดต่อสื่อสารและกิจกรรมสนับสนุน

2.3 ด้านลักษณะขององค์การ

2.4 ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

2.5 ด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติ

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างไว้ ดังนี้

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชาวนาที่ทำการเพาะปลูกข้าวนาปี ปีการผลิต 2555/56 ในเขตพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม และเข้าร่วมโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 จำนวน 486 คน (ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ สาขาอำเภอเมืองมหาสารคาม 2556 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชาวนาผู้ทำการเพาะปลูกข้าวนาปี ในเขตพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม และเข้าร่วมโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 จำนวน 217 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 : 727) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการวิจัยระหว่างเดือน ธันวาคม พ.ศ.2556 – มกราคม พ.ศ. 2557

5. ขอบเขตด้านตัวแปร

ในการศึกษา ความคิดเห็นของชาวนาในเขตพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามที่มีต่อการปฏิบัติตามนโยบายรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 มีตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

5.1.1 เพศ

5.1.2 อายุ

5.1.3 ระดับการศึกษา

5.1.4 รายได้

5.1.5 สถานภาพการถือครองที่นา

5.1.6 จำนวนที่นาที่ใช้ในการเพาะปลูก

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของชาวนาในเขตพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามที่มีต่อการปฏิบัติตามนโยบายรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ แวน มิเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn, 1975 ; อ้างถึงใน วรเดช จันทสร, 2556 : 144) ประกอบไปด้วย 6 ด้าน ดังนี้

5.2.1 ด้านมาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์

5.2.2 ด้านทรัพยากร

5.2.3 ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมสนับสนุน

5.2.4 ด้านลักษณะขององค์การ

5.2.5 ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

5.2.6 ด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของชาวนาในเขตพื้นที่ตำบลท่าตุม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามที่มีต่อการปฏิบัติตามนโยบายรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามคำศัพท์เฉพาะ ดังนี้

ด้านมาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์ของนโยบายรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 หมายถึง โครงการรับจำนำข้าวเป็นการสร้างทางเลือกให้แก่เกษตรกรได้มีช่องทางการตลาดเพิ่มขึ้น โครงการรับจำนำข้าวสร้างอำนาจการต่อรองในการขายข้าวเปลือกให้แก่เกษตรกร และโครงการรับจำนำข้าวสามารถเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร

ด้านทรัพยากรของนโยบายการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 หมายถึง สิ่งที่ส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น ประกอบด้วย

1. คน หมายถึง จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่โครงการรับจำนำเหมาะสม บุคลากรที่ปฏิบัติความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ภาวะเบี่ยง วิธีการดำเนินงาน

2. งบประมาณ หมายถึง การจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางมีความเหมาะสมเพียงพอ การจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ

3. วัสดุอุปกรณ์ หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ ทันสมัยและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานทันสมัยและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การจัดการ หมายถึง หลักเกณฑ์ ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานที่ชัดเจน ระยะเวลาในการดำเนินการที่ชัดเจน และการวางรูปแบบการดำเนินงานที่เหมาะสม ชัดเจน ง่าย และสะดวกต่อการปฏิบัติงาน

ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมสนับสนุน ในการนำนโยบายรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 หมายถึง มีรายละเอียดในการปฏิบัติ และนำข่าวสารไปเผยแพร่อย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับ มีความต่อเนื่อง ความชัดเจน และมีความสอดคล้องกับนโยบาย

ด้านลักษณะขององค์กร ที่นำนโยบายไปปฏิบัติในการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 ไปปฏิบัติ หมายถึง หน่วยงานที่ปฏิบัติในการรับจำนำข้าว มีการวางแผน มีการจัดองค์กรที่พร้อมต่อการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ และมีการควบคุมที่เหมาะสม

ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง หมายถึง นโยบายส่งผลให้เศรษฐกิจของประชาชน ประชาชนส่วนใหญ่ความเห็นด้วย(ชอบ)กับนโยบายการรับจำนำข้าว และนักการเมืองให้การสนับสนุนนโยบายการรับจำนำข้าว

ด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติ หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่รับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56 มีความยุติ เสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติ มีคุณธรรมในการปฏิบัติ มีการปฏิบัติอย่างโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน

ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นของชาวนาในเขตพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ที่มีต่อการปฏิบัติตามนโยบายรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2555/56

ชาวนา หมายถึง ชาวนาในเขตพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

โครงการรับจำนำข้าวเปลือก หมายถึง โครงการที่รัฐบาลให้ความช่วยเหลือกับชาวนาที่ทำกับปลูกข้าวในด้านการเงิน โดยชาวนาจะนำข้าวมาจำนำกับ ธ.ก.ส. ในอัตราดอกเบี้ยขั้นต่ำ

ฤดูกาลผลิต หมายถึง ช่วงเวลาการทำงานปีในฤดูฝน ระหว่างเดือน พฤษภาคม ถึง พฤศจิกายน 2555

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาลและเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าในเชิงวิชาการต่อไป

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อค้นพบเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานในการดำเนินงานโครงการรับจำนำข้าวในปีการผลิตครั้งต่อไป
2. เพื่อให้หน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นแนวทางการวางแผนการบริหาร ปรับปรุงพัฒนา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น